

Klasa 4

18.05.2020

Temat: Jezus uczy mnie zaufania

Wprowadzeniem do dzisiejszego tematu niech będzie uważne wysłuchanie pięknego wykonania pewnej pieśni religijnej: [JEZU UFAM](#). Zwróć uwagę na słowa oraz ukazujące się obrazy... Przypomnij sobie również główne treści katechezy nr 50 (Pan Jezus jest moim Dobrym Pasterzem).

Co zauważyłeś wspólnego między słowami tej piosenki a obrazem Jezusa – Dobrego Pasterza? Co łączy te dwie sprawy? To zaufanie, jakie człowiek (owieczka) ma względem Boga (Dobrego Pasterza).

A teraz znajdź sobie lub przywołaj w pamięci ten słynny i cudowny obraz JEZU UFAM TOBIE.

- Gdzie on znajduje się w naszym kościele?
- Kogo ten obraz przedstawia?
- Czy potrafisz omówić istotne szczegóły tego obrazu? Jest on również w twoim katechizmie, a być może i na ścianie w twoim domu.
- Z jaką świętą zakonnica kojarzysz ten obraz?
- Jaka jest geneza tego obrazu? (o tym mówił sam Jezus – przeczytaj uważnie te słowa – są one w ćwiczeniach na str.60 – i [wykonaj zadanie nr 1](#))
- Przypomnij sobie – jak nazywa się święto, które obchodzimy w drugą niedzielę po Wielkanocy? To święto uroczyste ogłosił papież św. Jan Paweł II w roku 2000.

A teraz przeczytaj uważnie następujący fragment Ewangelii: Mk 1,16-20 (w katechizmie na str.165). Jest to opis powołania pierwszych uczniów.

- Wymień imiona pierwszych uczniów powołanych przez Jezusa!
- Jakimi słowami zwrócił się Jezus do tych mężczyzn, gdy ich powoływał?
- Jak zachowali się oni, gdy usłyszeli zaproszenie Jezusa?
- Dlaczego tak postąpili? Co ich kierowało?
- A jak ty byś się zachował w podobnej sytuacji, gdyby Jezus przechodził i zaprosił cię?

[Wykonaj zadanie nr 2 w ćwiczeniach na str.61. \(Pójść za Nim jak Apostołowie, zrezygnować dla Niego z grzechu, przystępować do spowiedzi\)](#)

Każdy, do kogo Jezus kieruje słowa zaproszenia: „PÓJDŹ ZA MNĄ!” wykazuje się dużą odwagą i wielkim zaufaniem względem Jezusa. Oni nie wiedzieli, co ich spotka, gdy pójdą przez życie z Jezusem. Musieli porzucić dawne życie, często bezpieczne i bogate, a iść w nieznaną. Zaryzykowali, bo uwierzyli Jezusowi – i jak wiemy – nie zawiedli się, choć za swoją wierność Jezusowi ostatecznie zapłacili najwyższą cenę: męczeństwo. Ale jednocześnie otrzymali największą nagrodę: NIEBO. Czy warto było?

A jak to jest z zaufaniem w codziennym życiu? Komu można zaufać i dlaczego? A komu byś nie zaufał i dlaczego? Niech ci w daniu odpowiedzi pomoże uważna lektura opowiadania o turyście na stronie 166 w katechizmie.

Jednym ze sposobów zaufania Jezusowi jest częste przystępowanie do sakramentu pokuty i pojednania. Przypomnij sobie pięć warunków dobrej spowiedzi. Zastanów się, który z nich najbardziej mówi o zaufaniu Jezusowi? To właśnie „szczera spowiedź”.

Podczas spowiedzi mówimy szczerze Jezusowi o wszystkim, bo ufamy Mu jak najlepszemu Przyjacielowi. Jezus często zapewniał, że nikt (nawet największy grzesznik) nie musi się Go lękać, bo Bóg jest miłością i zależy Mu na zbawieniu każdego człowieka.

Ta szczerść jest wyrazem zaufania, a jednocześnie warunkiem dobrej i ważnej spowiedzi oraz otrzymania przebaczenia grzechów. Przeciwnie – brak szczerści a tym bardziej zatajenie grzechu – to najprostsza droga do spowiedzi nieważnej i świętokradzkiej, której konsekwencją jest brak odpuszczenia grzechów i jeszcze większe trwanie w przyjaźni z szatanem. Sama spowiedź świętokradzka jest grzechem śmiertelnym.

- W notatce zapisz słowa ujęte na czerwono.

Samodzielnie [wykonaj zadanie nr 3](#) w ćwiczeniach na stronie 61.